

TÜRK TARİH KURUMU YAYINLARINDAN
IX. Seri—Sa. 7

VII. TÜRK TARİH KONGRESİ

ANKARA : 25 — 29 EYLÜL 1970

KONGREYE SUNULAN BİLDİRİLER

I. Cilt

TÜRK TARİH KURUMU BASIMEVİ — ANKARA
1972

HÜSEYNOF, RAUF A. (SSCB) : *Irak Selçukluları ve Kafkaslar.*

XI ve XII nci yüzyıllar Ön Asya'da, bu arada Kafkaslarda feodalite toplumu gelişmesinin önemli aşamalarından biridir ve bu aşamanın kendisine has olan nitelikleri vardır.

XI ve XII nci yüzyıllarda büyük Selçuk sultanlarının askerî-feodalite devleti birçok serbest devletlere parçalanmıştı, bunlar arasında Kafkaslar tarihi için çok önemli Irak emareti de vardı. Başkenti Hamadan olan bu emarete Selçuklar hanedanının küçük kollarından biri hükümdarlık yapıyordu. Kafkaslar bu emaret heyetinde idi, ama yerli devletler Selçuk efendiliğinden kurtularak serbest politika yürütüyorlardı, fakat hâlâ yabancı etkiyi duyuyorlardı.

Kafkaslar, Selçuklar için çok önemli idi. XI inci yüzyılın ikinci yarısında Azerbaycan Türk aşiretlerinin yerleştiği bellibaşlı bölgelerden bi-

risi haline gelmişti. Selçuklar devresinde Ön Asya tarihinin gelişme seyri-
ne etki yapan askerî ve siyasal olaylarda bu memlekete belli bir yol
ayrılmıştı. Birisinin hizmetleri dikkate alınırken onu Azerbaycan ata-
beyi tayin ediyorlardı. Bu gelenek Irak emareti devresinde de muhafaza
edilmişti, sarayda ileri çekilenler bu memleketin idaresini eline geçir-
miye çalışıyordu. Bu hakkı kazanan adam bir süre sonra Irak devle-
tinde yönetici bir durum işgal ediyordu. Bu bakımdan İldenizler ata-
beylerinin kaderi çok tesirlidir. Azerbaycan atabeyi olan İldenizler
XII nci yüzyılın ikinci yarısında fiilen Irak emaretinin kaderini çiziyor-
lardı. Bunun içindir ki, Irak Selçukluları ile Kafkasların çok tarafli
ilişkilerinde sultanla İldenizler atabeyleri arasındaki karşılıklı ilişkiler
çok önemli idi. Bu yazımızın da asıl maksadı aynı ilişkileri gözden
geçirmektir.

İlk Irak sultanı Mahmud'un hükümdarlığı devresinde (1118 - 1131)
Kafkaslarla ilişkili birçok önemli askerî ve siyasal olaylar geçmiştir.
Bunlar arasında 1121'de yapılan Didgor savaşını ayrıca belirtmek
gerekir. Bu savaş sonucunda Gürcü çarı IV. Yapıcı Davit 400 yıllık
Arap efendiliğinden sonra Tiflisi alabildi. Fakat Gürcüstan çarlığının
yeni başkentinde müslimanların etkisi uzun süre muhafaza edildi,
onlar bu önemli şehrin hayatında büyük bir rol oynamaya devam etti-
ler ve Bagratiler onlar için bir sıra ekonomik ve dinî kolaylıklar sağla-
mak zorunda kaldılar¹. Şirvan devleti birçok başarısızlıklar yaşıyordu.
Meselâ, 1123'te emirler Şirvanşah II. Menuçeh' re karşı ayaklandılar ve
başkent Şamahı'da onu çevirdiler. Onlar sultan Mahmud'a mesaj gön-
dererek Şirvan'ı işgal etmeyi teklif ettiler ve Sultan Mahmut da mem-
lekete saldırarak Şamahı'yı işgal etti ve Şirvanşah'ı sembolik haraç ile
ödevlendirdi².

Mahmut'tan sonra oğlu Davud sultan oldu, fakat uzun süre hüküm-
darlık yapamadı, çünkü büyük sultan Sencer'in ısrarı üstüne Togrul
taht-ü taca getirildi (1131 - 1133). Gözden düşürülen Davud Azerbay-
can ve bir sıra komşu toprakları idaresi havale edildi. Burada Davud

¹ V. Minorsky, *Caucasica in the "History of Mayyafarikin"*, "Bulletin of the
School of Oriental and African Studies" (BSOAS), t, VIII/I, 1949, p 29. 33-34; H.F.
Anodroz, *Three arabic uss. on the "History of the city of Mayyafarikin"*, "Journal
of the royal Asiatic Society", 1902, p. 791.

² Irak ve Horasan Selçukluları tarihi, El-İsfahani'nin el-Bondari tarafından
ihtisar edilen "Zubdat el-Nusra ve Nuhbat el-Husra" adlı kitabının tercümesi, İstanbul,
1943, s. 132-133..

Azerî feodallarını tarafına çekti, bu da Irak emareti ve Kafkasların sonraki tarihinde önemli bir rol oynadı. Birinci Togrul'un ölümünden sonra mani emîrlerin bir kısmı kardeşi Masu'du, Azerbaycan feodalları ise Davud'u desteklediler. Yalnız varılan anlaşma sayesinde bu iç savaş önlendi. Anlaşma gereğince Masud (1133 - 1152) taht-ü tacı aldı, Davud da onun varisi ilân edildi.

Bu endişeli zamanlarda Irak devleti ve Kafkasların tarihinde kıpçak kulamı İldeniz (1133 - 1172) meşhur oldu. Kulam İldeniz Azerbaycan İldenizleri atabeyleri hanedanının (1133 - 1225) ilk atası idi. XII nci yüzyılın birinci yıllarında İldeniz Irak Selçuklusu Mahmud'un sarayına gelmiş ve Mesud'un hükümdarlığında yükselmiş, Davud'la hanedan savaşında Masud'a büyük yardım yapmıştır. Minnettar sultan çetin dakikalarda kendisine gösterilen hizmeti unutmamış ve nüfuzlu taraftarının yükselmesine yardım etmiştir. 1133'te İldeniz artık başkenti Nahçıvan olan Aran'ın Atabeyi idi. Şemseddin lâkabını da o zaman almıştır. Kafkaslarda yeni bir devletin temelleri böylece atılmıştır. Masud'un yardımıyla İldeniz I. Togrul'un dul karısıyla evlenerek Iraklı Selçuklular hanedanı ile akraba olmuştur. Bu karısından Cihan Pehlivan ve Kızıl Arslan adlı iki oğlu vardı, sonra onlar da atabey olmuş ve o devrenin tarihinde önemli bir rol oynamışlardır.

Cihan Pehlivan ve Kızıl Arslan anneleri tarafından, gelecek hükümdar Arslan Şah'ın (1135 - 1137) kardeşleri idiler. Sultan Mesut başkenti Erdebil olan güney Azerbaycan atabeyi postunu İldeniz'e itibar etmiştir (sonralar bu atabeyler Tebriz, Hamedan ve başka şehirlerde de oturmuşlardır). O zamanlar İldeniz ilk meşhur parasını darbettirmiştir, bu da atabeyin büyük serbestliğine delâlet etmektedir. Sonralar ona büyük emîr payesi de verilmiştir.

1152 de keyif ve eğlence meraklısı olan ikinci Melik Şah Sultan oldu, bir süre sonra kardeşi Muhammed (1152 - 1160) tarafından devrildi. Muhammed Irak selçuklularının en enerjik yöneticilerinden biriydi. Bu sultan birçok kereler halife Muktafiye karşı savaşmış, fakat Bağdad'ı ele geçirmek yeltenişleri başarısız olmuştur. Bu olaylarda İldeniz belli bir rol oynamıştır. Dindarlar emîrinin elçisi İldenizin yanına gelerek Muhammed'e karşı savaşmak teklifinde bulunmuştur. 12'nci yüzyılın ellinci yılları sonunda selçuklunun vasalları, Azerbaycan atabeyleri taraftarları Selçuklu'ya karşı ayaklanmış, İldeniz'in üvey oğlu ve evlâtlığı Arslan Şah ibn I. Togrul'u taht-ü taca oturtmak için sarayda hükü-

met darbesi yapmaya yeltenmişlerdi. Fakat Muhammed kıyamı bastırdı ve İldeniz de suçunu itiraf ederek mülkiyeti ve durumunu muhafaza etmek için oğlu Cihan Pehlivanı rehine olarak saraya gönderdi³.

Biraz sonra Muhammed öldü ve tekrar taht-ü taç için savaş başladı. Bu savaş sarayda yapılan hükümet darbesi sonucunda Süleyman şahın kısa süreli hükümdarlığından sonra 1160'ta sona erdi.

Bu defa İldeniz ve Azeri feodallarının yardakçısı Arslan Şah (1160 - 117/8) sultan oldu. Irak emareti, Kafkaslar ve İldenizlerin tarihinde özellikle atabey Şemseddin İldeniz'in adı ile bağlı ilk aşama böyle sona erdi. 1160'tan, İldeniz'in ve kudretli seleflerinden Cihan Pehlivan ve Kızıl Arslan'ın himayesinde geçen ikinci aşama başladı. Azerbaycan'ın egemen hükümdarlarından daha ziyade Irak Selçukluları emaretinin asıl yöneticileri gibi İldenizlerin faaliyetinde bellibaşlı devre başladı. Aynı yıldan itibaren Irak Devleti'nde XII nci yüzyıl sonlarına dek Azeri feodalite elemanları üstünlük teşkil etti.

Şemseddin İldeniz aktif iç ve dış politika yürütüyordu. Vazifeli şahısları emarete getirdi, hizmet için toprak ve paye verdi, kendisini Sultanın atabeyi (eğitmeni) ve Irak ordusu başkanı ilân etti, büyük atabey payesini aldı. Oğlanları da Irak devletinde önemli mevkiler aldılar. Cihan Pehlivan Selçukluların saray yönetimi başkanı, Kızıl Arslan da baş kumandan oldu. Şimdi Irak sultanlarının bellibaşlı hazinesi İldenizlerin yanında, Nahçıvan'daki Ahnca-kale'de muhafaza ediliyordu.

Bermutat mükâfatlar, vazife ve payeler sultan adına atabey tarafından veriliyordu, Atabey sultanın imzasıyla yanyana kendi imzasını da atıyordu⁴. 1162'de Şemseddin Selçuk ordusunun başında Gürcü çarı II. Gevorgiye karşı akserî hareketlere başladı ve zafer sağladı. Sonra Gürcüstan devleti sınırlarına yürüyüş yapıldı, bu zaman Kafan vilâyeti ve Sünik eyaleti işgal edildi. Dvin'i ele geçiren İldeniz bu şehri Kafkaslardan gelecek askerî hareketler için bir dayanak noktası haline ge-

³ Sadruddin Abu-l-Hasan Ali ibn Nasir ibn Ali el-Hüseyni, Ahbar üd-devlet is-Selcukiyye, Ankara, 1943, s. 98; Irak ve Horasan selçukluları, s. 231, 255; Rahat-üs-Sudur ve Ayet-üs-Sürur, yazan Muhammed ibn Ali b. Süleyman er-Revendi, Ankara, 1957-1960. s. 256-257.

⁴ Sadruddin s. 102, 127; Irak ve Horasan selçukluları, s. 264, 266; Rahat-üs-Sudur, s. 279, 282-283.

tirdi⁵. İldenizler ve Gürcü Bagratileri arasında karşılıklı ilişkileri karakteri, XI'nci yüzyılın ikinci yarısında Azerbaycan atabeylerinin yükselişi ile güneyde müslümanlar tarafından bağımsızlıktan mahrum edilen Ermeni topraklarına doğru, doğuda da Hazer denizi yönünde, bu arada Şirvan devletine karşı Gürcü genişlemesine son verildiğini gösteriyor⁶. Aralarındaki çatışmalar Kafkaslarda kendi nüfuzunu tesbit etmek çabalarından ileri gelmişti. Savaşta kâh bu kâh da öteki taraf başarı sağlıyordu, sonra ise İldeniz üstünlük sağladı. Bunun içindir ki, Şirvan devleti, Dvin ve Garni şehirleriyle birlikte Ermenistan'ın yarısı bu atabeylerin nüfuz çerçevesinde idi. Sikke malzemesi de bunu gösteriyor⁷. İldenizler hanedanı kurucusunun çok tarafli faaliyeti hakkında malûm belgelere dayanılarak Oğuz kahramanlık destanı olan "Kitab-ı Dedem Korkut"⁸ta birçok kereler adı geçen Şer Şemseddin ibn Gaflet Hoca⁸ ve Şota Rustavelinin manzumesinde adı anılan Şermeddin'in⁹ hep aynı Şemseddin İldeniz olduğu büyük bir güvenle tahmin edilebilir.

Takriben 1172'de İldeniz Nahçıvan'da ölmüştür. Oğlu Cihan Pehlivan (1172 - 1186) büyük atabey adını kabul etti ve Irak devletinin yeni başkanı oldu. Sultan Arslan Şah ona karşı savaştı, fakat bu savaş 1177'de Selçuklunun ölümü ile bitti ve kendi atabeyine itaat eden küçük II. Togrul ibn Arslan Şah (1177-8 - 1194) taht-ü taca geldi. Cihan

⁵ İbn el-Asir, El-Kamil fi-t-tarik, ter. M. Efendizade, Baku, 1959, s. 152-153; Büyük Vardanın genel tarihi, ter. N.O. Emin, Moskova, 1861, s. 156; Tacüdarların tarihi ve övülmesi, ter. K.S. Kekelidze, Tiflis, 1954, s. 20-21, 24-25; Reşid-ed-din, Cami-at-Tavarih I cilt, 2 kitap, ter. O.İ. Smirnova, Moskova-Leningrad, 1952, s. 83; A. Şahnazaryan, Dvin, İrevan, 1940, s. 129-130; A. Ter-Gevondyan, Ermenistanda Dvin emaretinin teşekkülü sorunu "Akademisyen İ.A. Orbeli şerefine doğu halkları kültür tarihinin araştırılması hakkındaki yazılar mecmuası", Moskova-Leningrad, 1960, s. 139. (Rusça); Recueil des historiens des Croisades, Historiens Orientaux, Paris, t. I 1872, p. 33-34, 526-527; C.J.F. Dowsett, The Albanian Chronicle of Mxitar Goş, BSOAS, XXI/3, 1958, p. 490; Sadruddin, s. 110-114.

⁶ V. Minorsky, Caucasia, p. 28; H.N. Orkun, Türk Tarihi, Ankara, 1946, cilt III. s. 94; W.E.D. Allen, A history of the Georgian people, London, 1932, p. 102.

⁷ Y.A. Pahomof, Azerbaycanın ve Kafkasların başka cumhuriyetleri, il ve vilayetlerinin sikkeleri cüz, I-IX, Baku, 1926-1966; H.A. Muşegyan, Sikke malzemesiyle Dvin'in para mübadelesi, İrevan, 1962, s. 8-9, 29-30, 53; (rusça) K. G.Kafadaryan, Dvin şehri ve kazıları, İrevan, 1952, s. 276. (rusça).

⁸ Kitabı Dedem Korkut, ter. V.V. Bartold, Moskova-Leningrad, 1962. s. 22, 30, 44, 57.

⁹ Şota Rustaveli, Kaplan derisi giymiş pehlivan, ter. N. Zabolotski, Tiflis, 1966, s. 38, 40, 42-43, 46, 163.

Pehlivan serbest olarak iç ve dış politika yürütüyor, emarette yüksek rütbeli şahısları tayin ediyor, hizmet için şehir ve vilâyetler, rütbe ve mükâfatlar veriyordu¹⁰.

Cihan Pehlivan Gürcü Bagratileriyle başarılı rekabet ediyor, Ermeni feodallarına yardımlarda bulunuyordu. 1177'de Cihan Pehlivan Ermenistan'da birçok toprakları kendi mülkiyetiyle birleştirdi. Aran ve Ermenistan'dan Gürcü çarlığı sınırlarına askerî yürüyüşler yaptı. Bazan askerleri Bizans imparatorluğu sınırlarına varıyor ve Abbasilerin topraklarına saldırıyorlardı.

Halifeler kudretli atabeyin kastlerinden korunmaya ve serbestlik elde etmiye yelteniyorlardı, bu da Cihan Pehlivan'ı büyük imama şu sözleri söylemeye tahrik etti: "Büyük imama hutbe okuma ve dinî işlerle uğraşmak yakışıyor. Egemenliği ve toplu işlerini idare sorunlarını sultana (yani atabeye) terketmelidir¹¹."

Cihan Pehlivan Eyyubiler sultanlarının kendi egemenliğini Kafkaslara ve Ön Asya'nın komşu vilâyetlerine teşmil etmek için yaptıkları büyük yeltenişlere başarıyla karşı koyuyordu.

1186'da Cihan Pehlivan kendi kardeşi Kızıl Arslan'ı selefi ilân ederek Rey şehrinde öldü. Irak Selçuk devleti ve Kafkaslar tarihinde birçok önemli olaylar Kızıl Arslan'ın adına bağlıdır. II. Togrul emirlerin bir kısmının yardımıyla birçok yıllar içinde yeni atabeye karşı başarıyla savaştı. Kızıl Arslan yardım için halife Nasır'a müracaat etmek zorunda kaldı, sultanın zaferini Bağdat için bir tehlike gibi kaleme verdi.

Kendi maksatlarını güden, bu arada İldenizleri ve Selçukluları zayıflatmak istiyen Abbasi, Kızıl Arslan'a yardım etti. Bunun sayesinde İldenizli başarı sağladı, Sultan II. Togrul'u ele geçirerek tahttan indirdi ve hapsetti, 1191'de kendini Irak Selçuk devleti başkanı ilân etti. Şimdi artık temsilcisi Selçuk sultanlarının tahtında bulunan İldenizlerin birçok yıllar içindeki değişmesi böylece sona erdi. Bu hü-

¹⁰ Reşid-ed-din, s. 104; Vardanın genel tarihi, s. 160; Tacüdarların tarihi ve övülmesi, s. 41; Orbelyan kontlarının tarihi, 13 üncü yüzyıl Ermeni yazarı Stefan Süniyski'nin eserlerinden parçalar, ter. H. Ioannesof, Moskova, 1863, s. 17, 19; Recueil des historiens, p. 55; Selçuki devletleri tarihi. Aksarayî'nin Kerimeddin Mahmudun "Müsamemat-ül-Ahbar ve Müsayeret-ül Ahbar" adlı tarihinin tercümesi, Ankara, 1943, s. 123.

¹¹ Rahat-üs-Sudur s. 309; Tabakat-i-Nasiri; A general history of Muhammedan dynasties of Asia, A.H. 194-658, by Maulana Minhaj ud-din Abu-Umar-i-Uzman, London, 1881, p. 171.

kümet darbesi halife Nasır tarafından ve kendi kendini devlet başkanı ilân eden Kızıl Arslan'a geleneksel kutlama mesajları ve hediyeler gönderen komşu devletler tarafından tanındı¹².

Sultan olan Kızıl Arslan aktif dış politika yürütmeye başladı, ilk önce Kafkaslara önem verdi. Devlet başkanı Ahsitan'ın tam serbestlik elde etmeye yeltendiği Şirvan devletine karşı yürüyüş yapıldı.

Ordularının Şamahı'yı işgal ettiği sultan Kızıl Arslan'ın baskısı Gürcü çarlığı da Kızıl Arslan'ın dikkat çerçevesi dışında kalmadı. Kızıl Arslan çariçe Tamara'nın ilk kocası olan ve Gürcüstan sınırları dışına kovulan Gevorgiye yardım etti, ona mülkiyet ve Bagratilere karşı kullanılmak için ordu verdi¹³.

Ünlü şair ve fikir adamı Hakani Şirvanî'nin Kızıl Arslan'a medhiye ithaf etmesi, onun Irak emareti, Kafkaslar ve Ön Asya tarihinde oynadığı rolü göstermektedir. Hakani Şirvanî Tebriz'e göçettikten sonra, önce Şirvan şahı Ahsitan'a tahsis ettiği "İldeniz'in oğlu büyük muzaffer atabey Kızıl Arslan" şiirini İldenizliye sundu.

Tabaristan hükümdarının tanınmış saray şairlerinden Zahireddin Feryabî atabey şerefine kaside yazdı¹⁴.

Gasbkar sultan iç politika hareketlerinde daha başarısız idi. Kendisinin Irak hükümdarı durumunu takviye etmek ve feodalite serbestliğini önlemek yeltenişleri trajik bir şekilde sona erdi. Topu topu birkaç ay taht-ü taçta tutunan Kızıl Arslan karısı Mümine Hatun ve emârlardan bir kısmının yakından katıldıkları bir komplo sonucunda öldürüldü. II. Togrul tekrar sultan oldu¹⁵.

Kızıl Arslan Irak emaretini idare eden ve Kafkaslarla Ön Asya'nın başka bölgeleri tarihinde önemli bir rol oynayan birçok kuvvetli atabeylerin sonuncusu idi. Hiç de tesadüfi değildir ki, Irak selçuk devleti

¹² Resid-ed-din, s. 104; Selçukî devletleri tarihi, s. 123; Sadruddin, s. 126-127; İran ve Horasan selçukluları, s. 268-269; Rahat-üs-Sudur, s. 314, 322, 327, 332-333; Recueil des historiens, p. 55, 58, 60; An Abridged translation of the "History of Tabaristan", compiled about A.H. 613 by Muhammed b. al-Hasan ibn Isfandiyyar, Leyden-London, 1905, p. 67-68.

¹³ Tacüdarların tarihi ve övülmesi, s. 55-56; Kirakos Gandzaketzdi, Tarih, ter. T.I. Ter-Grigoryan, Baku, 1946, s. 93-94.

¹⁴ Bk. O.L. Vilçefski, Hakani yaratıcılığında Türk konusu, "İran filolojisi" mecmuasında yazı, Leningrad, 1964, s. 127-128 (rusça); An Abridged translation, p. 71-73.

¹⁵ Ibn-el-Asir, s. 153; An Abridged translation, p. 254; Recueil des historiens, p. 65, 71; Tabakat-i-Nasiri, p. 166.

1194'te II. Togrul'un ölümünden sonra değil, 1191'de Kızıl Arslan'ın öldürülmesinden sonra varlığını sürdürmüştür. 1225'e dek yüksek atabey payesini taşıyan İldenizler malûm olduğu halde, aynı 1191'de Azerbaycan atabeyler devleti de yıkılmıştır. 1191'den sonra Kafkaslara Selçuk etkisi tamamiyle durdurulmuştur. Bu suretle de XII - XIII üncü yüzyıllarda Kafkaslar tarihinde ilk önce Irak emareti ve İldenizlerin kaderi ile ilişkili önemli bir aşama sona eriyor.

Şimdi bu atabeylerin rolü hakkında malûm olan bilgi XII nci yüzyılın ikinci yarısının, Kafkaslar tarihinde Azerî feodallarının himayesinde geçtiğini söylemek imkânını sağlıyor. İlk önce Şemseddin İldeniz, Cihan Pehlivan ve Kızıl Arslan'ın faaliyeti, keza XII nci yüzyılın ikinci yarısında husule gelen askerî ve siyasal durum da bu sonucun doğru olduğunu gösteriyor.

Yalnız zorlaşan dış politika şartları ve İldenizler hanedanının azalması husule gelen durumu değiştirdi.

TÜTENK, A. A. (Niğde) : *Niğde'de Sungur Bey Camii Doğu Duvarında Farsça Pir Ahmet ve Kasım Hanlarla Sungur Beyle İlgili İki Kitabe.*

A. Konu

Niğde'de Sungurbey Camii (Ulu Cami)'nin doğu duvarına ve giriş kapısının üstüne konulmuş bulunan mermere oyulmuş iki vergi kitabesi söz konusudur. Bu kitabelerden, şimdiye kadar yalnız Prof. Albert Gabriel'in 1932 de yayınladığı (Monuments Turc d'Anatolie) eserinin Niğde Bölümü'nde söz edilmiştir.

B. Kitabeler :

a. Pir Ahmet ve Kasım Han'ların vergi kitabesi :

1. كتب هذا المطرر بحكم سلطان بن سلطان
سلطان پير احمد خان و قاسم خان (ابنى) قرمان خان خلد الله دولتهما
وايد مملكتها آمين يارب العالمين از برای مال تغتيك و گهرچله و جنكى
2. و پرز و قبحور اغنام كه ازین بدعتها بعدالايوم از جماعت دار الپهلوانيه
هيچ چیزی نستانند از امرا و نواب و من سعى في ابطالة فعليه لعنته الله
و الملائكة و الناس اجمعين

حررت سنة اربع و سبعين و ثمانماية (1469/874)